

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ivlii Fatii S. J. Liber De Mortificatione Nostrarvm
Passionvm, Prauorumque affectuum**

Fazio, Giulio

Köln, 1604

De omni vana gloria & superbia calcanda, deque defiderio contemptus sui.
VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60991)

nō secundum suū affectum. Quia qui nos
persequuntur, ad sublimius meritum nos
perducunt, & ad altiozem gloriæ coronā.

CAPVT VIII.

*De omni vana gloria & superbia calcauda, de
que desiderio contemptus sit.*

Octaua est perfecta mortificatio affe-
ctuum vanæ gloriæ & propriæ com-
placentiæ, honoris seculi atque su-
perbiæ, in perfecta cognitione & deside-
rio omnis contemptus. In his verbis duo
sunt principaliter prosequenda. Primum est,
quod oportet omni vanæ gloriæ, & com-
placentiæ quam aliquis in seipso habere
potest de aliquo virtuoso opere, aut gratia
Dei seu dono, totaliter mori in perfecta
agnitione suæ abyssalis vilitatis. Quia ni-
hil tam nociuum homini spirituali, nec
liquid Deo plus displicet, quam vana glo-
ria, & propria complacentia. Hinc legi-
mus de sancta quadam virgine nomine
Clara, quod propter exiguam tentationē
vanæ gloriæ, subtractus ei à Deo fuerit
annis quindecim influxus diuinæ dulcedi-
nis ac spiritualis illuminationis: nec prius
potuerit redire ad ipsum influxum, etiam
cū multis lacrymis, multo labore, & mul-
tis precibus. Nec hoc mirum videri debet,
quā hoc solo fideles serui ab infidelibus e-

*Gloria
vanani-
bil Deo o-
dibilis.*

Geor-

fecernantur. Quia sicut seruus iustus potest ieiunare, vigilare, orare, elemosynam facere, & alia opera virtuosa perficere in veritate: ita potest & infidelis secundum exteriorē apparere: hoc solo excepto, quod non potest domino suo esse fidelis, ut scilicet propter eum duntaxat hæc agat, & eius gratiæ tantummodo ascribat: quia sibi ipsi ascribit ac cum oblectatione in his gloriatur, exaltando se & magnum reputando, ubi tamē se deberet humiliare: alia gratia se reddit indignum: eaque abutitur ad suam damnationem potius, quam ad salutē. Igitur satagere debet, & recognoscere sine fitione omni gratia se indignum, & peccatorum præ cunctis viventibus viliores. Et ad hoc perueniendū, tres oculi considerationis haberi debent. Primus considerabit multitudinem, turpitudinem & magnitudinem suorum peccatorum, ingentem etiam ingratitudinem de diuina gratia, quam accepit (in auxiliū virtutum, & auersionem à peccatis) donatam sibi à Deo. Secundus oculus considerabit quod à multis peccatis præseruatus sit sola diuina gratia, & non sua resistētia: & quod à Deo subtraheretur sibi fuerint occasiones & tērationes magnorum peccatorū, in quibus præ omnibus alijs grauius cecidisset, si ipsum diuina gratia (sicut alios plurimos) dereli-

*Seruitus
discretio.*

*Oculus
humilitatis
veræ
triplex.*

dereliquisset. Tertius oculos considerabit diuinæ gratiæ profluam largitatem, quam sine meritis suis accepit: & quod maximus in mundo peccator si recepisset gratiam talem, deo gratior existeret, meliusque, ipsam custodiret, & fidelius exerceret in opus, quàm ipse. Etiã licet alius quilibet hodie maximus peccator existat, crastino die conuerti poterit, & viuere sanctissime, sicut Paulus, Magdalena, & ceteri. Existis punctis peruenire poterit per gratiam Dei ad cognoscendum veraciter (quantum in eo est) se maiorem totius mundi peccatorem: quia si bonus est, hoc est sola gratia Dei. Et sic poterit Deo gratus fieri ex vna parte, & humiliare seipsum ex altera.

Laus humana.

Secundum est, quod omni inordinate affectui humanæ laudis, honoris, favoris, & complacentiæ, quis perfecte moriatur, desiderando ab omnibus contemni, illudi, confundi, abijci. O quàm parum hæc virtutes quærentur ac desiderantur, & multo minus acquiruntur. Nam etsi reperiantur, qui non concupiscant honorari vel illis placere: attamen valde pauci sunt qui ex fundo cordis desiderent despici, confundi, illudi, & abijci. Et si appareat eis sepe quod seipsum contemnant ex fundo cordis, & desiderent contemni, tamen quamdiu hoc

see.

DE MORTIFICAT. 237

insensibiliter experti non fuerint, puta im-
prouisè magnam despectionem & con-
fusionē accipiendo, & in primo ictu oculi
illas recipiendo pleno affectu sine cordis *Despectio*
retractione, tamdiu sibiipsis in hoc non *sui.*
confidant. Quia si dixeris, quod talis tibi
confusio & despectio non acciderit, ego
tibi respondeo, quod te Deus necdum
satis fortem & mortificatum ad hoc co-
gnoscit. Nam ad nihil est Deus paratior,
quàm ad mittendum verè mortificato cor-
di omnem confusionem, despectionem,
& exteriorem aduersitatem: quia nouit
summa in hoc consistere merita, ad quæ
suos charissimos amicos perducere cupit.
Hoc Iesus in semetipso ostendit, quando
mortem turpissimam suscepit, & in virgi-
nea matre sua stante sub cruce, in sancto
Ioanne Baptista, & in omnibus dilectis a-
postolis suis.

Notandum tamen hic est, quod nemo
propter desiderium despectionis alteri
debet dare occasionem probabilem se cõ-
fundendi, ne sibi occasio fiat mortalium
peccatorum. Sed si confusio aliqua vel
despectio sibi præter sua demerita super-
uenerit, illā amore Dei pleno corde & af-
fectu suscipere debet: quia hæc est via cõ-
pendiosior ad magna merita, & vitam æ-
ternam.